

i Tyskland, have meget godt at bestille og udføre et vigtigt Arbejde.

For at sige et Par Slutningsord om Lovforslaget vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at disse autoriserede Revisorer ikke blive nogen privilegeret Stand. Jeg tror, det er en god Tanke, som ganske maa tiltrædes. Gribes Sagen an paa den rigtige Maade, naar den skal føres ud i Livet, vil der efterhaanden efter min Overbevisning vokse en Stab frem af meget ansete og meget søgte Mænd, som ville faa nok at bestille paa Grund af deres Autoritet, og som kunne forlange deres Arbejde godt betalt. Man ved i Virkeligheden ikke nu, hvor man i saadanne Tilfælde rettelig skal henvende sig, og det har fremkaldt den fortjenstfulde Stiftelse af Revisionsbanken, netop for at bøde paa Mangelen i den Henseende.

At denne Lov vil blive en Forsøgslov, tvivler jeg ikke paa. Det er et nyt Felt herhjemme, og vel har man, som den højtærede Minister har meddelt os, taget meget Hensyn til den engelske Lovgivning paa dette Omraade, men det kan dog heller ikke nægtes, at der er meget væsentlige Forskelligheder. Navnlig er i England Organisationen af den hele Institution forskellig fra Organisationen her, for saa vidt det i England er en Association, altsaa en Forening af saadanne Folk, som ikke er fremgaaet i Henhold til en særlig Lov derom. Men Forholdene ere ogsaa i det hele meget forskellige i de forskellige Lande, og jeg tror, det er rigtigt, at man ikke fra Udlandet har taget et Forbillede, som man har fulgt uden videre, men at man har søgt at tilpasse Loven efter vore hjemlige Krav og Forhold. Og jeg tror, at den højtærede Minister i den Henseende har været heldig. Heraf følger saa ogsaa, at det er overvejende sandsynligt, at man inden lang Tid vil komme til en Revision af Loven, naar vi have indvundet nogle Erfaringer om dens Virkning og ere komne til Erkendelse af, at der er Punkter, der kunde trænge til Ændringer eller Tilføjelser. Dette gør ogsaa, at jeg saa meget roligere kan tilraade det høje Tings Medlemmer at tage dette Lovforslag uden Udvalgsbehandling og eventuelt ogsaa uden Ændringsforslag til de kommende Behandlinger. Det sidste vil dog noget bero paa, om den højtærede Minister vil være saa god at give mig en imødekommende Udtalelse med Hensyn til min Henstilling angaaende § 2, idet jeg antager, at hvis det sker, vil der ikke være Anledning til at stille noget Ændringsforslag. Og jeg an-

tager, som sagt, at Lovforslaget giver Ministeren fuldkommen Adgang til at give mig et saadant imødekommende Svar.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og ønske den højtærede Minister, at han maa have megen Glæde af det, naar det en Gang er Lov — og vi andre ogsaa. Og jeg tvivler ikke om, at det vil blive Tilfældet.

Hey: Jeg kan i min Anbefaling af det foreliggende Lovforslag ganske slutte mig til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), og særlig kunde jeg ønske at understrege Ønsket om autoriserede Taksatorer. Jeg tror, det vil være en praktisk og tilfredsstillende Løsning af et Spørgsmaal, som forekommer ganske overordentlig hyppigt. Ogsaa jeg beklager, at Lovforslaget er kommet saa sent herop, at man ikke kan faa Lejlighed til at sende det i Udvalg for at se, om der var et og andet, som allerede nu kunde været opnaaet netop med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det lader sig ikke gøre, og jeg mener ogsaa, at Lovforslaget foreligger saaledes, at man med Glæde kan hilse det og bør tage det, naar det kan faas i denne Form. Der er i Folketinget foretaget en og anden Rettelse, som jeg finder særdeles heldig. Derimod forekommer det mig, at Sproget i Lovforslaget, dets formelle Affattelse, sammenlignet med den Affattelse, det havde fra Ministerens Haand ved Forelæggelsen, ikke kan roses. Det var i denne Henseende absolut bedre, som det blev forelagt; end som det nu ser ud.

Den højtærede Minister udtalte den Gang, tror jeg, at naar man kom saa vidt, at man fik autoriserede Revisorer, vilde det komme dertil, at alle Aktieselskaber saa deres Fordel ved at benytte saadanne. Det skulde det gerne, men det varer vel lidt. Det mener jeg imidlertid har mindre at sige, for det er min Overbevisning, at Lovens Gennemførelse i det praktiske Liv vil faa den Følge, at de Revisorer, der benyttes af Aktieselskabet, uanset, at de ikke ere autoriserede, ville lære heraf, ville komme til at føle deres Ansvar i højere Grad end tidligere og muligt komme til at gøre deres Arbejde paa en noget anden Maade, end de mange Steder have gjort. Disse autoriserede Revisorer, der nu kaldes til Live ved Loven, ville forhaabentlig ogsaa fremme Ansvarsfølelsen hos de Selskaber, der skulle revideres, saaledes at de ogsaa derigennem virkelig maa kunne gøre meget godt og bringe os ud af Tilstande, som vi alle have